

בש"פ 8055/16 - ישראל מאיר אלזס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8055/16

לפני:
העורר:
כבוד השופט י' עמית
ישראל מאיר אלזס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בתיק מ"ת
011768-07-16 שניתנה ביום 11.9.2016

תאריך הישיבה: כ"א בחשון התשע"ז (22.11.2016)

בשם העורר: עו"ד רועי אטיאס
בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

עניינו ביבוא סם באמצעות בלדרים.

1. העורר טוען כי סבר כי מדובר בהברחת סיגריות, וכי אך תיווך בין המארגן לבין הבלדרים (במקרה דנן אחד בשם אהרון).

בית משפט קמא מצא כי לכל הפחות ניתן לייחס לעורר "עצימת עיניים" ובסופו של יום הורה על מעצרו באיזוק אלקטרוני, דהיינו שלא מאחורי סורג ובריח.

על החלטת בית משפט קמא הוגש הערר הנוכחי, במסגרתו ניסה העורר לשכנע את בית המשפט כי אין בפנינו די ראיות להוכחת היסוד הנפשי אצל העורר.

2. אומר בקצרה, כי לאחר שעיינתי בערר, לאחר ששמעתי את טיעוני הארוכים של ב"כ העורר - ועל אף שאני נכון להכיר בכך שנפלו טעויות עובדתיות כאלה ואחרות בהחלטת בית משפט קמא, כגון זיהוי של יהודה עם "האחר" - נקל עלי לקבוע, כי יש בראיות שבפנינו פוטנציאל ראיתי להרשעה.

עמוד 1

מערך הנסיבות כפי שפורט על ידי בית משפט קמא בהחלטתו, וכן ההבחנות שעשתה המאשימה בין ההברחה דכאן, לבין הברחות קודמות של סיגריות, יש בהן כאמור פוטנציאל ראייתי. ודוק: פוטנציאל ראייתי מקומו בשלב המעצר עד תום ההליכים, וברי כי בית המשפט שישמע את הראיות ויתרשם ישירות ממהימנותו או אי מהימנותו של העורר (ואיני נדרש לשאלה האם נוכח המארג הראייתי נטל הבאת הראיות להבדיל מנטל השכנוע עובר לעורר), והוא שיצטרך ליתן דעתו האם התקיים בעורר היסוד הנפשי הנדרש להרשעה.

3. בהינתן מצב זה, ולאור ההלכה לפיה בעבירות סמים הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, דומה כי העורר צריך לומר "מודה אני" מדי בוקר על כך שבית משפט קמא הורה על מעצרו באיזוק אלקטרוני חלף מעצר.

אוסף ואומר, כי לאור מעמדו של אהרון בהיררכיה של ההברחות, אין מקום להשוות בינו ובין העורר.

4. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשע"ז (22.11.2016), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט